

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2025-05-07
Besvaras senast
2025-05-14 kl. 12.00

Till landsbygdsminister Peter Kullgren (KD)

2024/25:1135 Utflyttning av landsbygdsbefolkning

Mindre kommuner och tätorter står inför betydande utmaningar att kunna behålla befolkningen, för att kunna upprätthålla välfärden och kompetensförsörja industrier och andra arbetsplatser.

Många bygder kämpar tappert och gör enorma insatser för svensk landsbygd. Många är de byalag och samhällsföreningar, också kyrkor, fackklubbar, idrottsföreningar och andra föreningar, som arbetar för just sina platser. Tillsammans bildar de ett nät av engagemang som håller hela Sverige levande. Och som gör att människor vill stanna, och även flytta dit. Och inte undra på det: Svensk landsbygd erbjuder fantastiska livsmiljöer, goda möjligheter till att hitta ett hus och god grannsamverkan.

Detta gäller också runt om i Kalmar län. Man kämpar helt enkelt på för att inte tappa i befolkning och förlora grannar.

Därför är det med bestörtning vi ser hur människor *tvingas* lämna bygder de har varit en del av i många år – för att de utvisas från Sverige. Det handlar om människor som arbetar på ortens industri och är uppskattade medarbetare. Där arbetskamrater och andra går i god för dem. Om människor som driver en uppskattad landsortsbutik. Om människor som arbetar i välfärden på orten, som ser till att välfärden också fungerar utanför de stora städerna. Och det handlar om barn – som är födda och uppvuxna på dessa orter och inte vet något annat hem. Barn som är älskade kompisar, som har klasskamrater och deltar i idrottsföreningar.

Detta är människor som tvingas lämna våra samhällen – och det skapar stor ilska.

Detta händer återkommande i Kalmar län. På sistone bland annat följande exempel:

En ung man som bott i Hultsfred i tio år och som arbetar på en industri i kommunen och där båda arbetsmarknadens parter – arbetsgivaren och facket – har kritiserat beslutet att utvisa honom från Sverige. Den unga mannen från Afghanistan är väl integrerad och en viktig medarbetare på arbetsplatsen och en uppskattad person.

Ett annat exempel är ett par från Kina som driver den enda butiken i Silverdalen, en tätort i Hultsfreds kommun. Här har också många protesterat mot utvisning, inklusive kommunen.

Ett tredje exempel använder jag Svenska kyrkans ord för att beskriva nedan. Det handlar om en barnfamilj i Kristdala, i Oskarshamns kommun, som ska utvisas, där även skolan engagerat sig för familjen. Biskopen i Växjö stift, Fredrik Modéus, skrev nyligen om detta fall:

”En präst i Döderhults församling i Växjö stift, skriver i en debattartikel i Barometern om att den svenska migrationspolitiken gått vilse. Han exemplifierar med en utvisningshotad familj i hans närhet, med tre barn - 14, 12 och 8 år gamla - som alla är födda i Sverige och som aldrig varit i föräldrarnas hemland. En familj med arbetande föräldrar som är väl integrerad i lokalsamhället, men där Migrationsverket anser att barnen kan utvisas till föräldrarnas hemland utan att bryta mot barnkonventionen. Han pekar också på att det höjda försörjningskravet för arbetstillstånd gör att många samhällsviktiga yrken, som vårdbiträde, inte når upp till de nya kraven.”

Prästens artikel säger bland annat:

”Jag exemplifierar med en utvisningshotad familj i min närhet som kom till Sverige 2010. Migrationsverket säger att barnen, 14, 12 och 8 år, alla födda här i Sverige, kan utvisas till föräldrarnas hemland utan att bryta mot barnkonventionen.

Trots att barnen aldrig satt sin fot i detta land påstår Migrationsverket att de har en starkare anknytning till föräldrarnas hemland än till Sverige. Argumentet är att de har en starkare ”juridisk ställning” i det landet eftersom det är där de är medborgare.

Men för dessa barn är Sverige deras hemland. Här har de vuxit upp, här har de sitt språk, sina vänner och sin trygghet, sitt privatliv och sin identitet. Att i deras ålder utvisas till ett främmande land där de saknar egentlig anknytning skulle vara fullständigt förödande.

För en utomstående är det tydligt att det bästa för barnen i detta fall skulle vara att få stanna i Sverige, men då skulle ju deras föräldrar också behöva stanna och det är det som är krusket – notera dock att det är två föräldrar som trots allt

jobbar och bidrar till Sveriges välfärdssystem, givetvis utan att själva få någon glädje av det, såsom sjukförsäkring eller barnbidrag.

Det som sker i detta och många andra fall är att en grundläggande lag som upprätthåller människovärdet överges till förmån för egna regelverk och direktiv. Dessutom gör vi återigen oss själva en björntjänst. Det är minst sagt ironiskt att vi i en tid då vi oroar oss över låga födelsetal samtidigt driver en migrationspolitik som sparkar ut en mängd barn som skulle kunna bidra till att bygga det framtida Sverige.”

Samtliga tre fall slår mot vår landsbygd:

- Den unga, arbetande och välintegrerade mannen som arbetar på en industri i en mindre kommun, Hultsfred.
- Paret som driver den enda butiken i ett samhälle, Silverdalen.
- Barnfamiljen i samhället Kristdala, med arbetande föräldrar och barn som aldrig vetat något annat hem än denna plats.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga landsbygdsminister Peter Kullgren:

Vilka åtgärder avser ministern att vidta inom sina ansvarsområden för att säkerställa att människor även fortsättningsvis ska kunna bo, arbeta och verka på landsbygden?

.....

Laila Naraghi (S)

Överlämnas enligt uppdrag

Rebecca Heinemann